

КОЛИ НЕОБХІДНО ВЧИТИСЬ «БЕЗПЕЧНОМУ» ІНТЕРНЕТУ?

XXI століття – час високих комп'ютерних технологій, коли інформація стає провідним ресурсом економічного, соціального, політичного і культурного розвитку, а сучасні технології її обробки і поширення тільки посилюють цю тенденцію. Зростає темп життя, що, у свою чергу, вимагає підвищення рівня мобільності й адаптованості людей до умов, що постійно змінюються. Це стосується і сучасної дитини, яка живе у світі електронної культури [3, с. 33].

Національна доктрина розвитку освіти України визначає, що пріоритетом розвитку освіти є формування високого рівня інформаційної культури кожного члена суспільства, впровадження сучасних інформаційних технологій у практику навчально-виховного процесу, підготовка молодого покоління до життєдіяльності в інформаційному суспільстві [1, с. 13]. Адаже, одним з основних питань інформатизації освіти є використання інформаційних технологій у викладанні освітніх дисциплін, що створює унікальну можливість для учнів не тільки отримати додаткову інформацію, а й перевірити свої знання, уміння та навички, і саме Всесвітня мережа Інтернет дає змогу збільшити кількість джерел пошуку потрібного навчального матеріалу, розвивати в учнів навички й уміння інформаційно-пошукової діяльності та об'єктивно оцінювати знання й уміння в стислі терміни. Але розвиток глобального процесу інформатизації суспільства і освіти, зокрема використання ними інтернет-ресурсів, виявили нову глобальну проблему – проблему інтернет-безпеки. Тому в Державній цільовій програмі впровадження у навчально-виховний процес загальноосвітніх навчальних закладів інформаційно-комунікаційних технологій «Сто відсотків» на період до 2015 року, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 13 квітня 2011 р. № 494, велика увага приділяється не тільки забезпеченню загальноосвітніх навчальних закладів комп'ютерною технікою і наданню їм швидкісного доступу до Інтернету, а й за пунктом 2.3 вищезазначеної Програми заплановано розроблення комплексу заходів щодо використання програмно-технічних засобів, які забезпечують централізовану фільтрацію несумісного з навчально-виховним процесом контенту і мережевої безпеки [3, с. 33].

В Україні про безпечний Інтернет почали «голосно» говорити лише у 2008 році завдяки програмі «Онляндія – безпечна веб-країна», ініційованою Коаліцією за безпеку дітей в Інтернеті. Програма «Безпека дітей в Інтернеті» включає цілу низку заходів, спрямованих на навчання дітей, а також і учителів та батьків правилам безпечного користування Інтернетом. Але постає запитання: чи достатньо цього? Коли ми повинні починати розмовляти про «безпечний» Інтернет? Кому ми повинні це роз'яснювати? Щоб дати відповідь на поставлені запитання, необхідно

з'ясувати, з якими ж небезпеками можуть зіткнутися в мережі. Згідно аналізу Інтернет-ресурсів, які працюють в даному напрямку, можна виділити такі небезпеки, як: комп'ютерні віруси, збір особистих даних в Інтернеті, порно сайти, фотографії, відео; Фішинг – Інтернет-шахрайства, дитяча порнографія, спам – небажані повідомлення електронної пошти, розмови на тему сексу, «чіпляння» до дітей в Інтернеті, порушення авторського права, торгівля дітьми, вербування, переслідування, залякування, Інтернет-залежність [2, с. 28]. Це лише невеликий перелік тих небезпек, з якими дитина може зустрітись в глобальній мережі. Разом з тим, аналізуючи навчальні програми з інформатики для учнів 2–11 класів загальноосвітніх навчальних закладів, основна увага приділяється темам, які пов'язані з вивченням можливостей глобальної мережі Інтернет: «Пошук даних в Інтернеті», «Навчання в Інтернеті», «Служби Інтернету», «Інформаційні технології», але не розглядаються небезпеки, з якими учень може зіткнутись під час вивчення цих тем [2, с. 29].

Отже, дана тема дуже актуальна в реаліях сьогодення і повинна розглядатися з перших кроків вивчення всесвітньої мережі, і тому приділяти увагу безпечному Інтернету повинні не тільки вчителі інформатики, а й адміністрація школи, вчителі-предметники і, в першу чергу, батьки, які повинні навчити своїх дітей основам безпеки роботи в мережі.

Список використаних джерел:

1. Гущина Н. І. Проблема захисту учнів від негативних впливів у соціальних мережах // Комп'ютер у школі та сім'ї. – № 7. – 2011. – С. 13–14.
2. Сокол І. М. Коли необхідно вчитись «безпечному» Інтернету? // Комп'ютер у школі та сім'ї. – № 8. – 2012. – С. 28–29.
3. Косик В. М. Проблеми безпечної роботи дітей в Інтернеті. Фільтрація несумісного з навчально-виховним процесом контенту // Комп'ютер у школі та сім'ї. – № 2. – 2012. – С. 33–35.